

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014392
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014392.6

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému I. T., nar. XX.XX.XXXX v P., okres P., trvale bytom L. C. nad E., Dr. C. 7, okres L. C. nad E., t. č. na slobode, pre opakovací a pokračovací trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. decembra 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. decembra 2019 pod sp. zn. 3T/43/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného I. T. z a m i e t
a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. decembra 2019 pod sp. zn. 3T/43/2019, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 25. apríla 2019 pod č. k. 1Pv 20/19/3309-13 a zo dňa 15. augusta 2019 pod č. k. 2Pv 541/18/3309-33 bol obžalovaný I. T., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z opakovacieho a pokračovacieho trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f) Tr. zákona tom skutkovom základe, že

obžalovaný dňa 16.07.2018 o 14.56 hodine v P. v predajni M. na ulici Ku E. XXXX, odcudzil voľne vystavený tovar, a to 1 balenie hmoždiniek Duopower v hodnote -6,49,-€ a 1 kus OBI UNI farby 2 v 1 matnej v hodnote -3,99,- €, ktoré si vložil do vrečka nohavíc a následne prešiel k pokladničnej zóne, cez ktorú prešiel bez toho, aby za tento tovar zaplatil, čím spôsobil poškodenej spol. M. s. r. o., so sídlom J., Y. XX, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške -10,48,- €, pričom obžalovaný bol právoplatne postihnutý rozhodnutím o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vo výške -20,- € blokom na pokutu zaplatenú na mieste č. 10181135-10181136, zo dňa 13.01.2018 za odcudzenie tovaru v predajni M. s. r. o., P.,

obžalovaný dňa 12.09.2018 v čase o 17.58 hodine v predajni L. R. v P., J. XXXX odcudzil z predajnej plochy 1 tablet zn. Lenovo 4 8 Plus BK, 8F/QU/4/64/A7, ktorý ukryl pod papiere, ktoré držal v ruke a takto bez zaplataenia prešiel s týmto tovarom cez pokladničnú zónu, čím poškodenej spol. L., a. s., so sídlom P. XX, J., IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu vo výške -258,- €, hoci bol právoplatne postihnutý hliadkou PMJ KR PZ Trenčín v blokovom konaní za krádež 1 páru pracovných rukavíc, 1 kusu kábla HDMI a 1 kusu svietidla zn. Energizer v predajni M., ul. Ku E., P. dňa 13.01.2018 v čase o 16.20 hodine a to rozhodnutím o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 Z. č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, rozhodnutím o uložení pokuty vo výške -20,-€, blokom na pokutu zaplatenú na mieste č. 10181135 a 10181136 zo dňa 13.01.2018,

dňa 13.11.2018 v čase o 17.40 hodine v P. v predajni G. R. na ulici M. R. E. odcudzil z predajnej plochy bluetooth reproduktor značky Sencor SSS 1250 čiernej farby -49,90,- €, čím svojim konaním spôsobil

spoločnosti Fast G., s.r.o., J., IČO: XXXXX XXX, škodu na odcudzenom tovare vo výške -49,90,- €, hoci bol blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo 0181135 a 0181136 zo dňa 13.01.2018 uznaný vinným za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona číslo 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Za tento trestný čin bol odsúdený obžalovaný I. T. nasledovne:

podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, § 36 písmeno l), písm. n) Tr. zákona a za použitia § 54 Tr. zákona, so súhlasom obžalovaného, na ú h r n n ý trest povinnej práce vo výmere -160,- (stošesťdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Tr. zákona je obžalovaný p o v i n n ý vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Tr. zákona je obžalovaný povinný trest povinnej práce vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 odsek 4 Tr. zákona ak obžalovaný v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd zároveň obžalovanému uložil ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora, v lehote 15 dní napadol odvolaním obžalovaný proti výroku o uloženom treste povinnej práce a proti výroku o ochrannom opatrení. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu namietal uloženie neprimerane prísneho trestu povinnej práce, vo vzťahu k jeho dĺžke. V tejto súvislosti poukázal na u neho priznané prevažujúce poľahčujúce okolnosti, na ktoré mal okresný súd prihliadnuť nie len pri určovaní druhu trestu, ale aj jeho výmery, čo sa ale nestalo. Poukázal na to, že je zamestnaný ako robotník na zmeny a bude u neho veľmi náročné vykonávať trest povinnej práce v takej výmere, ako o tom rozhodol okresný súd. Býva v spoločnej domácnosti s družkou a na túto taktiež prispieva, pričom znížením výmery trestu povinnej práce zmenší vplyv trestu na jeho osobu blízku, čím bude zachovaná aj zásada personalita trestu. Ďalej poukázal aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 32, uverejnené v zbierke stanovísk NS SR, zo šit 4/2009, podľa ktorého sa pod pojmom zákonom stanovená sadzba rozumie sadzba trestu odňatia slobody uvedená v osobitnej časti Trestného zákona a jeho výkladom by teda aplikácia §§ 38, 36 a 37 by mala byť vylúčená v súvislosti s trestom povinnej práce a ich aplikácia v napadnutom rozsudku sa preto javí ako nesprávna a nezákonná. V súvislosti s uloženým ochranným liečením vytýkal, že okresný súd nezisťoval, či sa takémuto liečeniu nepodrobuje už dobrovoľne, čomu tak aj v skutočnosti je, čo preukazujú ním predložené lekárske správy od C.. T. Y.. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý výrok o uloženom treste povinnej práce a výrok o uloženom ochrannom ambulantnom protitoxikomanickom liečení v rozsudku okresného súdu zrušil a aby sám rozhodol už iba o uložení trestu povinnej práce v primeranej nižšej výmere.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného nevyjadril.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 01. decembra 2020 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok podľa § 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku aj napriek neúčasti obžalovaného a teda v jeho neprítomnosti, keď obžalovaný bol o termíne nariadeného procesného úkonu riadne a včas upovedomený, so zachovaním zákonnej lehoty na prípravu, pričom obžalovaný sám písomne navrhol, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, pričom ale uložený trest považuje skôr za mierny, než neprimerane prísny.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na písomné odôvodnenie odvolania a navrhol rozhodnúť tak, ako bolo uvedené v písomnom odôvodnení odvolania.

Odvolací Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 14. februára 2020, na verejnom zasadnutí dňa 01. decembra 2020 postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov o uloženom úhrnnom treste povinnej práce a ochrannom ambulantnom liečení, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného I. T., ktoré aj napriek tomu, že bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v danom prípade pre zásadný spôsob porušenia práva na obhajobu podľa písm. c) citovaného zákonného ustanovenia/.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznanií viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestnoprávných sankcií obžalovanému I. T., t. j. pri určení druhu a výmery trestu, teda pri treste povinnej práce, ktorého uloženie v posudzovanom prípade v zásade neodporovalo zákonu. V prvom rade je potrebné ale uviesť, že pokiaľ okresný súd uložil obžalovanému alternatívny trest vo vzťahu trestu odňatia slobody, v posudzovanom prípade takýto druh trestu, so zreteľom na dôsledné naplnenie ustanovenia o účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, nie je takýto druh trestu celkom konformný, pretože je skôr miernym trestom, keď obžalovanému mal byť skôr uložený trest odňatia slobody, v danom prípade vzhľadom na skutočnosť, že skutky boli spáchané počas plynutia určenej skúšobnej doby za iné odsúdenie obžalovaného (viď § 49 odsek 2 Tr. zákona) spojeného s jeho bezprostredným výkonom. Uvedené však nebolo možné v odvolacom konaní napraviť pre absenciu podaného odvolania prokurátora. Okresný súd však správne pri ukladaní ním zvoleného alternatívneho trestu, t. j. trestu povinnej práce vzal do úvahy aj existujúce poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pretože tak musel urobiť s poukazom na ustanovenie §§ 34 odsek 4, 38 odsek 2 Tr. zákona. V tomto smere preto úvahy obžalovaného prostredníctvom obhajcu, vrátane ním citovaného konkrétneho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, nemožno pokladať za správne v tom, že aplikácia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa v zásade má uplatňovať iba jedine pri treste odňatia slobody. Inak ale paradoxne takáto odvolacia námietka obhajcu v jeho odvolaní potom vyznieva vzhľadom na prevažujúce okresným súdom správne priznané obe poľahčujúce okolnosti (priznanie a oľutovanie a prijaté dané vyhlásenie o uznanií viny obžalovaným). Správne potom okresný súd aplikoval aj ustanovenie o úhrnnom treste podľa § 41 odsek 1 Tr. zákona (dvojčinný súbeh dvoch prečinov), §§ 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8, 54 Tr. zákona. Pochybil však, keď u obžalovaného neidentifikoval aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchal opakovane dva trestné činy samostatným konaním v posudzovanom prípade, ktoré pochybenie však v konečnom dôsledku nemalo relevantný vplyv inak na správne vymery trestu povinnej práce, u ktorého okresný súd správne takýto trest vymeral vzhľadom na všetky zákonné kritéria pri ukladaní trestu, pričom takto uložený trest, spolu s uloženým predmetným ochranným opatrením, ktoré vhodne ako trestnoprávna sankcia prispeje k dosiahnutiu očakávaného účelu trestu u obžalovaného a uložený trest obžalovanému súčasne ešte vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie, a to ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie, pretože pre jeho uloženie existoval zákonný podklad spočívajúci v znaleckom dokazovaní. Je irelevantné, či obžalovaný už medzičasom aj na dobrovoľnej báze začal s takýmto liečením, pretože toto musí podľa zákona trvať až do doby, kedy sa dosiahne maximálny možný efekt, na podklade čoho potom bude možné obžalovaného z takéhoto liečenia prepustiť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného I. T. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.